

Korte samenvatting van de teksten en de bijbehorende muziek (o.a. te gebruiken wanneer een programmaboekje niet de volledige teksten kan geven)

1. Het Algemeen (= het plebs, het "gemene volk")

"Zoals kinderen redeloos op hun trommels slaan en op hun fluitje blazen, zo maakt het plebs zinloos herrie, en niemand heeft het lef om te roepen: stop ermee!"

Triviale thema's en overversimpelde muzikale motiefjes illustreren de platvloersheid van het gemaakte lawaai. De strekking van de (18^e-eeuwse) tekst zal destijds ongetwijfeld gedeeld zijn door de meerderheid van de toen heersende Regentenklasse.

2. De Lente

"Wees welkom lieve Lente: mensen, dieren en planten verheugen zich over uw komst."

De hobo zet een pastorale melodie in, het koor en de andere instrumenten volgen, maar worden onderbroken door een kletterende, ijskoude voorjaarsregen, - gelukkig maar tijdelijk.

3. Annemieke

Mini-familiedrama met fatale afloop, begeleid door een vrolijk niets-aan-de-handmuziekje.

4. Aftelkanon

Op een schoolplein klitten kinderen tesamen in groepjes van ingewijden die precies weten hoe de voor nieuwkomers onbegrijpelijke aftelversjes uitkomen op die ene niet-ingewijde met het fatale "Af!". De dreiging van het aftelproces wordt gesteund door de ostinate klopp van een oerwoud-tamtam.

5. Chanson

De tekst, uit 1488, waarschuwt het volk voor zedeloos gedrag in het belang van hun zieleheil in het hiernamaals. Polyfone 15^e-eeuwse kerkelijke technieken, zoals cantus firmus, canon en melodische variatie, wisselen af met profane danswijsjes, net zoals Kerk en Staat in die tijd moeiteloos in elkaar overgingen.

6. Kat

Ultrakort gedichtje vat de essentie van een kat in een paar woorden samen. De kat zelf heeft intussen andere besognes, zoals het verdedigen van het territorium, het verzorgen van de vacht en het slapen.

7. Cortège

Als in een Middeleeuwse dodendans wordt de Dood voor levende mensen beheersbaar gemaakt door hem belachelijk te maken met absurde teksten en groteske muziek. Maar het einde blijft onafwendbaar: dat wist je.

8. Ketellapper

Een door koren vaak als inzinger gebruikte, anonieme canon klinkt omgezet in de Istrische toonladder merkwaardig exotisch, ook als de tekst Nederlands blijft.

9. Bellen blazen

De onbestendigheid van het menselijk leven wordt gemetaforiseerd in de zeepbel, die na een kort, door kinderen toegejuicht bestaan "ogenblik'lijk is verdwenen", net zo snel als "de wereld haar beminnaars verlaat".

10. en 11. Verkering I en II

Twee gelijknamige gedichten ("Verkering") uit de bloemlezing van Komrij brengen, bijna in hetzelfde jaar, de twijfels en de verbazing onder woorden die pubers kunnen overvallen als zij zich zoekend in de armen van de Liefde storten.

12. Can-can Finale

In dit spiegelstuk van het eerste lied stort een carnaveleske, niet al te fijnbesnaarde menigte zich op bekende teksten uit de vaderlandse literatuur en verhaspelt ze tot een absurdistische mengelmoes van woorden boven een pompend can-can muziekje.

Sinterklaas mengt zich onder menigte en wordt schijnheilig toegezongen (in 7/8-maat, want de goedheilig man komt oorspronkelijk uit Smyrna) door de Brave Kind'ren, maar de Stoute Kind'ren nemen, geholpen door Het Algemeen, gaandeweg het feest over, maken de teksten van de braverikken belachelijk en tenslotte wordt de Sint, het gemijterde symbool van de Braafheid, onder gejoel van de menigte het water in gejonast. De bekken heeft het laatste woord: "splash!".